

Formowanie grup spirytystycznych i stowarzyszeń – Allan Kardec

W różnych miejscach byłem pytany o radę odnośnie tworzenia grup spirytystycznych. Niewiele mam do powiedzenia w tej sprawie, z wyjątkiem instrukcji wymienionych w *Księdze Mediów*. Dodam do powyższego tylko kilka uwag własnymi słowami.

Pierwszym warunkiem jest zebranie grupy poważnych ludzi, niezależnie od tego jak mała byłaby ta grupa. Pięciu lub sześciu bardziej światłych członków, szczerych, napełnionych prawdami doktryny i zjednoczonych tą samą intencją, jest wartych sto razy więcej niż włączanie do niej osób ciekawskich i beztroskich. Po drugie, członkowie założyciele powinni ustanowić zasady, które będą odpowiednikiem prawa dla nowych zwolenników.

Te zasady są bardzo proste i odnoszą się prawie wyłącznie do kwestii wewnętrznej dyscypliny, ponieważ nie potrzebują takich samych szczegółów, które byłyby niezbędne dla dużej społeczności. Każda grupa może zatem ustanowić odpowiednie dla niej zasady. Jednakże dla zwiększenia wygody i jednolitości podam model na końcu tej książki, który można zmienić odpowiednio do okoliczności i lokalizacji grupy.

W każdym przypadku najważniejszy cel tych regulacji obejmuje potrzebę koncentracji, utrzymania jak najdoskonalszego porządku i dystansowania osób, które nie mają poważnych intencji i mogą spowodować zaburzenia. Z tego powodu nie możesz być zbyt pobłażliwy przyjmując nowych członków do grupy. Nie bój się, że surowe wymagania zaszkodzą rozprzestrzenianiu się spirytyzmu. W rzeczywistości poważne spotkania są tymi, które przynoszą największą liczbę zwolenników. Frywolne spotkania, prowadzone bez odpowiedniego

porządku i powagi, na których pierwsza lepsza ciekawsza osoba może się pojawić i pozostawić swoje fantazyjne komentarze, nie przyciągają uwagi ani szacunku do nich i ci którzy nie wierzą opuszczają je jeszcze mniej przekonani niż przyszli. Takie spotkania powodują radość przeciwników spirytyzmu, w przeciwieństwie do poważnych, które są dla nich koszmarem. Na szczęście niewiele takich przypadków ma miejsce. Jest ważne, żeby przekonać się, iż pragnienie uczestniczenia w bardziej poważnych spotkaniach zwiększa się wraz z pojawiającymi się coraz poważniejszymi wyzwaniem. Mówiąc o przekonywaniu jest to z pewnością wykonywane bardziej przez początkowe studiowanie i postępowanie członka grupy w życiu codziennym, niż poprzez mnożenie liczby asystujących, których jedno lub dwa spotkania nie mogą przekonać.

Wykluczanie kobiet z grona spirytystów byłoby obrazą dla ich zdolności osądu, który -powiedzmy to bez pochlebstwa – w wielu przypadkach przewyższa tą zdolność u mężczyzn. Obecność kobiet wymaga bardziej rygorystycznego zwracania uwagi na przestrzeganie zasad grzecznościowych i unikania niedbalstwa, charakterystycznego dla spotkań organizowanych wyłącznie przez mężczyzn. Ponadto, dlaczegoż by odsuwać je od moralizującego wpływu spirytyzmu? Szczerze oddana spirytyzmowi kobieta z pewnością będzie dobrą córką , dobrą żoną i dobrą matką. W związku z jej pozycją, często kobiety mają większą potrzebę, niż ktokolwiek inny, by korzystać z wysublimowanych pociech spirytyzmu, które sprawiają, że stają się one silniejsze i lepiej potrafią akceptować życiowe testy. Co więcej, czyż nie jest wiadomym, że duchy posiadają płeć tylko na czas inkarnacji? Jeżeli równouprawnienie kobiet domaga się uznania, z pewnością powinno być uznane wśród spirytystów. Rozpowszechnianie się spirytyzmu z pewnością przyspieszy zniesienie przywilejów mężczyzn, którzy nadali sobie prawo bycia najpotężniejszymi. Nadejście Spirytyzmu będzie oznaczać erę prawnego wyzwolenia kobiet.

Nie należy obawiać się dopuszczania do grupy młodych. Powaga

spirytystycznej grupy odzwierciedla się w charakterze spotkań, we właściwym czasie staną się bardziej poważni i będą potrafili czerpać naukę z tego wczesnego okresu. Korzystając z nauk dobrych duchów, żywej wiary w Boga i nastroju braterskiego obowiązku w przyszłości staną się bardziej łagodni, pełni szacunku, i będą potrafili powściągnąć swoje emocje.

Jeżeli mówimy o formalnościach prawnych, nie ma ich we Francji dla grup nie przekraczających dwudziestu osób. Powyżej tej liczby regularne, powtarzające się spotkania powinny być uprawomocnione. W każdych okolicznościach spirytyści powinni być pierwszymi, którzy dadzą przykład stosowania się do litery prawa.

Ostatnio odbywa się formowanie specjalnych grup, do których rozwijania nigdy nie przestaniemy zachęcać – nazywane są one grupami studiującymi. Grupy te zajmują się niewiele lub wcale manifestacjami duchów. Zamiast tego skupiają się na czytaniu i zrozumieniu Księgi Duchów, Księgi mediów i niektórych artykułów z „The Spiritist Magazine”. Niektórzy oddani ludzie, integrują w tym celu pewną liczbę słuchaczy, by zmniejszyć trudność indywidualnego czytania i studiowania. Podziwiamy z całego serca tę inicjatywę i mamy nadzieję, że będzie naśladowana w przyszłości i poprzez swój rozwój dostarczy wspaniałe rezultaty. W tych grupach nie ma potrzeby bycia mówcą lub profesorem. Te spotkania obejmują czytania fragmentów, jak w rodzinie, po których następują wyjaśnienia bez aspiracji, elokwencji i są zrozumiałe dla wszystkich ludzi.

Wiele grup spirytystycznych nie wyznacza studiowania jako głównego celu swojej działalności lecz mimo to ma zwyczaj rozpoczynania swoich sesji czytaniem fragmentów Księgi Duchów lub Księgi mediów. Bylibyśmy szczęśliwi widząc, że praktyka ta jest stosowana w celu skupienia uwagi na pewnych zasadach, które mogłyby zostać źle zrozumiane lub pominięte. W takim przypadku dobrą zasadą jest przygotować przygotowywanie (przed

spotkaniem) przez lidera takiej grupy fragmentów, które będą służyć przeprowadzeniu lekcji.

Mam nadzieję, że nie bierzesz mi za złe, że podkreślam te prace jako fundamenty nauczania, ponieważ są wyjątkowe, rozwijają naukę spirytyzmu we wszystkich jego częściach, w sposób metodyczny; lecz byłoby w błędzie ci, którzy twierdziliby że odrzucam inne prace, z których wiele z pewnością zasługuje na przychyłność wszystkich zacnych spirytystów. Oprócz tego, kompletne studia wymagają by badać wszystko, także to co jest złe. Uważam także czytanie krytyk spirytyzmu za bardzo przydatne, gdyż ujawniają pustkę i brak logiki; z pewnością nie zawierają nawet pojedynczego argumentu zdolnego wstrząsnąć wiarą oddanego spirytysty. Nie wstrząśnie lecz wzmocni ją, tak jak zaszczepiło ją u wielu niedowierzających, którzy podjęli takie rozważania. Podobnie należy mówić o niektórych pracach tekstach, które, pomimo iż zostały utworzone z poważnym zamiarem, nadal zawierają oczywiste błędy i dziwactwa, a te muszą zostać uwidocznione.

Jest jeszcze inny zwyczaj, którego przyjęcie jest nie mniej przydatne. Istotne jest, by każda grupa gromadziła i dokonywała przeglądu komunikatów otrzymywanych od duchów, aby były one łatwo dostępne w razie potrzeby. Duchy, które stwierdzą, że ich instrukcje i porady są ignorowane, szybko opuszczają spotkania; lecz jest też nieodzowne, ponad wszystko, by powstał specjalny zbiór nadzwyczaj pięknych i pouczających komunikatów, zorganizowany i starannie dobrany. Czytajcie niektóre z nich podczas każdej sesji, żeby wykorzystać je jak najlepiej.

Krzysztof S.

Źródło: Viagem Espirita (Spirytystyczna podróż) z 1862 roku opublikowana przez Brazilian Spiritist Federation.

„The Spiritist Magazine” , wydanie angielskie nr 19, październik-grudzień 2012

www.thespiritistmagazine.com

oryginalny tytuł „*Formation of Spiritist Groups*”